

drig nogen sinde brudt det, og hvis man har fulgt den serie, der har været i Berlingske Tiden om tvangsægteskaber, kan man se, hvor problematisk det er for det enkelte menneske.

Nogle bliver udsat for grove overgreb, nogle er blevet slået ihjel, andre har valgt at tage deres eget liv. Det kan vi ikke sætte os ned og vente på at tiden nok ordner. Hvor mange år har det ikke taget for os at få lov at tilrettelægge vores egen tilværelse? Så kvinder, der er heroppe, og særlig etniske kvinder, som nu udgør 50 pct. på krisecentrene, var måske nogle af de underprivilegerede, og jeg begyndte med at sige, at det nu må være deres tur til at få en lige behandling. Det samme gælder handel med kvinder. Der vil jeg da gerne støtte op om de initiativer, der er taget.

Så vil jeg til sidst komme med et lille hjertesuk, når det drejer sig om den måde, kvinder bliver behandlet på i medierne, særlig når det drejer sig om kvinder, der har været udsat for handel og har været ude i prostitution. Så står der jo meget ofte »thailuder slået ned på massageklinik« eller sådan noget. Man omtaler dem aldrig pænt. Man siger heller ikke »prostituert«.

Det samme nedladende går igen i de vittigheder, vi fortæller hinanden om kvinder af andre folkeslag. Det kan være den opdragelse, vi giver vores børn, som har et dårligt syn på kvinder i det hele taget, og så er der pornografien, som ligger i børnehøjde. Vi giver altså os selv gennem medierne et dårligt billede af kvinderne.

Men det, der ligger os mest på sinde nu, er vold og handel med kvinder samt de kvinder, der er underprivilegeret, når det drejer sig om ligestilling.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

CD's ordfører var inde på, at etniske kvinder på krisecentrene udgjorde ca. 50 pct. af det samlede antal, og det bør regeringen gøre noget ved, blev der sagt. Jamen jeg efterlyser egentlig også, hvad CD vil gøre ved problemet. For jeg vil påstå, at CD er med til at skabe de mange problemer, der er, ved at man er med til at lade det være nemt at komme her til landet som flygtning eller indvandrer fra muslimske lande. Og så længe den indvandring ikke tager af i styrke, må vi forvente, at der fortsat er mangel på pladser i krisecentrene til etniske kvinder.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg tror ikke, det er en god debat at være hinandens forudsætninger, så vi kunne have en lang debat, hvor CD ønskede at lukke alle mennesker ind i landet, og Dansk Folkeparti så satte en grænse for det. Det er ikke det udgangspunkt, jeg vil tage.

Jeg vil sige, at det, vi har gjort fra CD's side, er at sørge for i finanslovforhandlingerne, at der har været penge til bl.a. at betragte tvangsægteskaberne som et socialt problem, hvad de jo reelt også er. Mange af de problemer er sociale problemer, og dem løser man ikke ved at sortere folk efter religion ved landegrænsen. Dem løser vi her i landet med de initiativer, som er sat i gang, og med det, som CD også har gjort på finansloven. CD har nemlig sørget for, at der er penge til at løse dem.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare høre, om CD's ordfører ikke kan bekræfte, at en af de eneste undersøgelser, der er lavet om brugerne af krisecentrene, viser, at en meget stor del af de udenlandske kvinder, der var på krisecentrene, var kvinder, der var gift med danske mænd. De var flygtet fra danske mænd, der havde hentet dem et eller andet sted ude i verden, og når de så kom hjem, fik de en på hovedet.

Det er et meget alvorligt problem, vi må gøre noget ved, altså de der danske mænd, der tager ud og henter kvinder i udlandet og tæver dem, når de kommer hjem, så de må ind på krisecentrene. Vil CD's ordfører ikke bekræfte, at det er et meget alvorligt kvindepolitisk problem, de danske mænd dér præsterer, og at det må vi virkelig gøre noget ved?

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Jeg efterlyste, hvad CD ville gøre ved problemet, og jeg fik det svar fra fru Yvonne Herløv Andersen, at løsningen jo bare er, at man får flere penge til krisecentre. Man bygger nogle flere, man skaffer flere midler. Der må jeg tilstå, at vi i Dansk Folkeparti har en anden prioritering af de midler, der er til rådighed i samfundet, nemlig at de primært skal komme de mennesker til gode, som er opvokset her i landet, som har betalt skat, og som måske nu befinder sig på en venteliste. Vi ønsker faktisk, at de skal frem og blive behandlet, men man kan jo bare ikke bruge pen-